

CXVIII.

Forslag til Lov

om

Grundskyld.

(Forelagt i Folketinget den 16. Februar 1921 af *Niels Frederiksen, Lageri, Povlsen, Rode, Slengerik og Zahle*).

§ 1.

Fra 1. Juli 1921 bortfalder Ejendomsskylden til Staten efter Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 med senere tilhørende Bestemmelser og fra samme Tidspunkt at regne svares af faste Ejendomme Grundskyld til Staten efter nedenstaaende Regler.

§ 2.

Grundskylden svares af de faste Ejendommers Grundværdi, hvorved forstaaes Jordens (Grundens) Værdi i ubebygget Stand under Hensyn til Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse. Skylden udredes paa Grundlag af den særlige Værdiansættelse af Jorden (Grunden), som finder Sted ved den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld i Aaret 1920 eller ved de til denne knyttede Omvurderinger. Ny almindelig Fastsættelse af Grundværdien finder Sted pr. 1. Juli 1926 og derefter hvert 5te Aar fra nævnte Dag at regne.

Finansministeren fastsætter i øvrigt de nærmere Regler for Vurderingen, dog at herved iagttages:

- a) at der ved Værdiansættelsen af Grundarealer, der anvendes til Skovdrift, bliver at tage Hensyn til, hvad Arealet med den tilstedeværende Træbestand maa antages ved almindelig god Drift at kunne give i aarligt Udbytte;
- b) at der gives Ejerne Adgang til, naar Begæring derom fremsættes, at erholde Fradrag i den ansatte Jordværdi for Forbedringer, som skyldes private Foranstaltninger, og som maa antages at have virket værdiforøgende ved Ansættelsen.

Fradraget kan ikke overstige Værdiforøgelsen og finder ikke Anvendelse med Hensyn til Forbedringer, som er foretagne længere Tid tilbage end 30 Aar før Vurderingen.

§ 3.

Af den efter Reglerne i § 2 fastsatte Vurderingssum svares aarlig 5 pro mille (5 Kr. af 1 000 Kr.) som den Ejendommen paahvilende Grundskyld.